

meget videre paa dette Omraade, idet man til Metalfonden ogsaa skulde have henregnet Bankens Tilgodehavende hos saadanne udenlandske Banker og Bankhuse, som i denne Henseende godkendes af Bankkommissæren, samt udenlandske Statsobligationer efter Kurs. Men efter vort Forslag skal Metalfonden kun bestaa af Guld i Mønt og Barrer samt af den i Landet gangbare Skillemønt i Bankens Besiddelse. Regeringsforslaget krævede, at denne Mønt- og Metalbeholdning skulde udgøre mindst 30 pCt. af den omløbende Seddelmængde. Udvalget har i saa Henseende skærpet Regelen, idet Metalbeholdningen efter dets Forslag skal udgøre mindst $\frac{1}{3}$, altsaa $33\frac{1}{3}$ pCt. Tilmæd har vi ud fra den Betragtning, at det er af ganske særlig Betydning at gøre Guldbeholdningen saa stor som muligt og at sørge for, at den ikke gaar ned under en vis Grænse, foreslaaet, at den Del af Metalbeholdningen, som bestaar udelukkende af Guld i Mønt og Barrer, ikke maa udgøre mindre end 30 pCt. af Seddelmængden.

Med Hensyn til Reglerne for Dækningen af den Seddelmængde, der ikke er dækket ved Metalfonden, har Udvalget sluttet sig til Regeringens Forslag om at lade Bankens Tilgodehavende med Fradrag af Gæld ikke blot hos de tre Banker, jeg nævnede før, men ogsaa hos saadanne udenlandske Banker og Bankhuse, som godkendes af Bankkommissæren, dække Seddeludstedelsen efter Forholdet 100 Kr. Sedler til 100 Kr. Tilgodehavende. Men foruden i Bestemmelsens Formulering at pointere, at Bankkommissæren skal godkende disse Banker og Bankhuse med Hensyn saavel til Sikkerhed som til Likviditet, har Udvalget ogsaa foreslaaet den væsentlige Indskrænkning, at det paagældende Tilgodehavende skal være paa Anfordring, hvilket ikke var nævnt i Regeringens Lovforslag, og at det kun er til et Beløb af højst 12 pCt. af den omløbende Seddelmængde, at Tilgodehavender hos udenlandske Banker og Bankhuse udenfor de tre Nabobanker skal have denne større Dækningsevne. Resten gaar altsaa ind under Reglerne for subsidiær Dækning, som er givet i vort Forslags § 2, 3die Stykke c. Naar vi trods de Betænkkeligheder, som en Del af os har næret ved at udstrække 100 pCts.-Dækningen saa vidt, er gaaet med dertil, er det dels i Tillid til, at Banken i Overensstemmelse med sin hidtidige Praksis kun vil anbringe sine Midler i absolut første Klasses Institutioner, og dels under Hensyn til den Be-

tydning, det har for vort Næringsliv, at Banken opmuntres til at være rigeligt forsynet med fremmed Valuta.

Den Særstilling, Regeringsforslaget havde tiltænkt Bankens Beholdning af danske Statsforskrivninger ved ud over de sædvanlige Dækningsregler at lade dem dække indtil 10 pCt. af det paa Grundlag af disse udgivne Seddelbeløb med 100 mod 100 og lade denne Dækning regnes efter Paalydende og ikke efter Værdi, har en Del af Udvalgets Medlemmer, deriblandt jeg, ikke kunnet gaa ind paa, og man er da for at opnaa Enighed enedes om at lade dette Punkt bortfalde. De danske Statsforskrivninger gaar altsaa efter vort Forslag ligesom tidligere ind under den subsidiære Dækning sammen med Veksler, offentlig noterede Obligationer, udenlandske Statsbeviser etc. Men for at gøre det muligt for Banken at opfylde de Forpligtelser, den under den nuværende Situation har paataget sig overfor Staten og andre, er vi gaaet ind paa at ændre Dækningsforholdet for disse subsidiære Sikkerheder fra 100:125 til 100:122. I Betænkningen er der gjort opmærksom paa, at Udvalget under Hensyn til den store Vægt, som ligger paa, at de Aktiver, der skal tjene til Dækning for Seddelbeløbet, ikke blot er saa sikre, men ogsaa saa likvide som muligt, kun har kunnet enes om dette paa Grund af Bestemmelsens midlertidige Karakter og paa Grund af Krigssituationens ekstraordinære Forhold. Der er ligeledes udtalt, at hvis der havde været Spørgsmaal om en endelig Ordning, maatte man have krævet en passende Begrænsning af det Beløb, som kan anbringes i Obligationer og Statsbeviser, idet man ikke i og for sig anser denne Dækning for at være heldig i bankmæssig Henseende. Ligeledes maatte man ved en blivende Ordning have rejst Spørgsmaalet om en Minimumsguldbeholdning.

Endelig har Spørgsmaalet om Afgiften for det Seddelbeløb, som udstedes udover det, der er tilladeligt efter Oktrojen af 1907, været Genstand for meget indgaaende Drøftelse. Om en saa lav Afgift som den af Regeringen foreslaaede halve Diskonto kunde Enighed ikke opnaas. Derimod har man fundet en Afgift af $\frac{1}{3}$ under Diskontoen passende under det Synspunkt, som vi har maattet anlægge, at Afgiften ikke skulde være saa høj, at Banken udsættes for Tab ved den forøgede Seddeludstedelse, og heller ikke saa lav, at dette indeholdt en Opmuntring for Banken til at udstede Sedler i større Om-